

Dr Musikant.

Gar nützlich isch dr Musikant
Uf uns'er Welt, das isch bekannt;
Bi alle Lit im ganze Land,
Bi Jung un Alt, in jedem Stand,
Im Herre- wie im Bürgerg'wand,
Isch er's, wo dur si Kunst verbannt,
Was mit em Tribsinn isch verwandt.
Wie mængmol, we me züelost g'spannt,
Lipft er eim bis ans Himmels Rand!
's isch glaüb kei Kunst so intressant!
Wer uf ihn zählt, baüt nitt uf Sand,
Er ehrt dr Frindschaft ihre Band
Un bricht's nitt unter keim Vorwand,
Isch das derno nitt 's beste Pfand,
Ass si Geist klar isch wie Diemant,
Obschon viel läigne si Verstand
Un ihm z'Leid rede-n-allerhand?
D'Lit mache d'Mucke an dr Wand
Halt immer züe me-n-Elephant!
G'wiss, si Charakter isch charmant,
's Herz hat er immer uf dr Hand
Un isch derzüe noch recht galant,
Un hat er mængmol o ne Brand,
E kleiner, isch das o kei Schand!

LYRISCHE GEDICHTE

